

Svar på remiss- Regional indelning - tre nya län, Fi 2016/02568/K

Sammanfattning

Kommunen delar i stort utredningens argument för bildandet av större län/regioner och ansluter sig därför till förslaget att bilda ett större län/region, Norrlands län, av de fyra nordligaste länen men med följande påpekanden:

1. Ett av motiven för förslaget om nya regioner är den obalans som råder mellan dagens regioner och övriga delar av landet. Ur ett utvecklingsperspektiv råder idag också en kraftig obalans mellan kust och inland. Inför organiserandet av ett större län/region vill Sollefteå kommun särskilt påtala detta förhållande och kravet på en inomregional balans så att regionens samtliga delar ges likvärdiga förutsättningar för en positiv utveckling.
2. Kommunernas roll och påverkansmöjligheter i utvecklingsfrågor behöver lyftas fram och definieras. I ett geografiskt stort län kan avstånd vara begränsande i olika avseenden varför någon form av nivåstyrning/beslutsfattande bör övervägas.
3. Samordningen av myndigheter och övriga statliga verksamheters organisation och administrativa gränser är en viktig del i förutsättningar för en positiv utveckling i kommunerna.
4. Statens fortsatta roll ur ett regionalt utvecklingsperspektiv behöver definieras.
5. De långa avstånden inom föreslagna Norrlands län riskerar att begränsa den förväntade effektiviseringen av en sammanläggning av de fyra nuvarande länen. Av de anledningarna behöver konsekvenserna av sammanläggningen närmare analyseras vad avser ökade kostnader kontra förväntade effekter. En kompensation för de särskilda utmaningar som kommer att gälla i Norrlands län, jämfört med de andra mer tätbefolkade länen bör övervägas i utjämnningssystemen.

Den demografiska utvecklingen i Sverige i allmänhet och i glesare landsändar i synnerhet ställer ökade krav på produktionen av välfärd och då framförallt sjukvård. Införandet av ny teknik inom bland annat digitaliseringens område kommer att skapa stora investeringsbehov.

Det finns därför behov av att landstingen får förutsättningar att möta denna utveckling.

Som utredningen konstaterar råder idag en obalans inom den svenska samhällsorganisationen där Stockholm, Skåne och Västra Götaland har en dominerande

ställning. Övriga län och då inte minst de befolknings svagare norrlandslänen har inte samma tillgång till bland annat kompetens och övriga utredningsresurser som svarar mot behoven på globalt konkurrensutsatta arbetsmarknader. Större län skulle innebära möjlig tillgång till sådana resurser och därmed ge en bättre förhandlingsposition i nationella prioriteringsdiskussioner.

Medlemskapet i den europeiska unionen har i olika sammanhang aktualiserat behovet av större regioner i Sverige för att ha bättre konkurrensförutsättningar i förhållande till framförallt befolkningsstarka regioner inom övriga unionen.

Ärendebeskrivning

I beslut vid regeringssammanträde den 2 juli 2015 fattades följande beslut om direktiv:

”En kommitté, bestående av en ordförande och en vice ordförande, ska föreslå en ny läns- och landstingsindelning som innebär att Sverige delas in i väsentligt färre län och landsting. Kommittén ska utgå från vilka behov medborgare och näringsliv har i olika frågor bl.a. transporter, arbetsmarknad, hälso- och sjukvård, utbildning, kultur och en god miljö. Kommittén bör därför i sitt arbete utgå från kommungränser och gränserna för de s.k. arbetsmarknadsregionerna eller funktionella regionerna. Syftet är att skapa en ändamålsenlig indelning och effektiva organisationer som medför bestående fördelar bl.a. genom en bättre anpassning till demografiska, näringsgeografiska och miljömässiga förhållanden. Indelningen ska också ge stabila ekonomiska förhållanden i de nybildade landstingen, bättre överensstämmelse mellan medborgarnas behov och deras möjligheter att utöva demokratiskt inflytande samt ökade möjligheter till ansvarsutkrävande. En ny indelning kan också möjliggöra en bättre samordning av arbetet med att vidta åtgärder för minskad klimatpåverkan, energiomställning och klimatanpassning samt att nå de nationella klimat- och miljömålen. Kommittén ska föreslå namn på de nya länen. Förslagen bör vara väl förankrade med berörda parter.”

”Om kommittén finner att det är möjligt att genomföra en eller flera indelningsändringar som kan träda i kraft den 1 januari 2019 ska kommittén lämna ett delbetänkande senast den 30 juni 2016.”

I SOU 2016:48 redovisas ett delbetänkande från Indelningskommittén. Ordförande i kommittén är landshövding Barbro Holmberg och vice ordförande förbundsordförande Kent Johansson.

Frågan om regional utveckling har sedan tidigare varit föremål för flera utredningar, bland annat Ansvarskommittén från 2007 som bland annat konstaterade att ansvaret för att skapa goda tillväxt- och utvecklingsförutsättningar är uppsplittrat på ett stort antal myndigheter och andra offentligfinansierade aktörer, som dessutom sorterar under olika departement. Dessa nationella myndigheter tillämpar olika regional indelning som sällan överensstämmer med länsindelningen, vilket underminerar länsstyrelsernas uppgift att samordna de statliga insatserna.

Även denna utredning konstaterar att staten är både asymmetrisk och fragmenterad i sin regionala indelning.

En utgångspunkt i förslaget till ny länsindelning har därför varit **En ändamålsenlig samhällsorganisation** som utgår från behovet av samverkan för utveckling och hållbar tillväxt. De statliga myndigheter som främst är relevanta för en samordnad regional indelning är de som

- har särskild betydelse för samverkan kring det regionala utvecklingsansvaret och för den regionala utvecklingen i länet
- har tydliga kopplingar till landstingens och kommunernas verksamheter eller
- har tydliga kopplingar till länsstyrelsens verksamheter.

Detta är av särskild vikt avseende de myndigheter där det regionala självstyret gör prioriteringar och fattar beslut om användning av statliga medel., till exempel Trafikverket, Tillväxtverket och ESF-rådet. I övrigt återkommer man i slutbetänkandet till frågan om vilka myndigheter i övrigt som bör ha en samordnad regional indelning.

En annan utgångspunkt har varit att skapa **Mer resursstarka län och landsting** som ska medge möjligheter till en positiv utveckling utanför storstadsområdena och trygga en tillväxt i hela landet. Det kräver en indelning av Sverige som gör det möjligt att skapa resursstarka län och landsting med ökad planeringskapacitet med bättre villkor för inomregional planering och organisatoriska förutsättningar för att överbrygga nationella planeringsstuprör.

En ny indelning i län och landsting har därför haft fyra utgångspunkter:

Jämstarka län och landsting

Kapacitet för att bygga infarstruktur för regional utveckling

Förmåga att ansvara för det regionala hälso- och sjukvårdssystemet inklusive regionsjukvården.

Utgå från befintliga samverkansmönster

Med dessa utgångspunkter samt utredningens direktiv och dialog med politiska företrädare för länen föreslås en indelning av Sverige i sex län och landsting. För Västernorrlands del innebär det en sammanslagning med Jämtlands-, Västerbottens- och Norrbottens län och landsting till Norrbottens län.

En tredje utgångspunkt är **Demokrati och legitimitet**, att förstärka legitimiteten för den regionala demokratin genom att skapa ett direktvalt landsting. Det innebär enligt utredarna möjligheter till en förstärkning av demokratin och möjlighet att utveckla samverkan med olika intresseorganisationer och civilsamhället.

Svar på remiss- Regional indelning - tre nya län, förslag till yttrande Beslut

Kommunfullmäktige beslutar

Anta Kommunstyrelsens förslag till remissvar punkt 1-4 samt lägga till en punkt 5 lydande

”De långa avstånden inom föreslagna Norrlands län riskerar att begränsa den förväntade effektiviseringen av en sammanläggning av de fyra nuvarande länen. Av de anledningen behöver konsekvenserna av sammanläggningen närmare analyseras vad avser ökade kostnader kontra förväntade effekter. En kompensation för de särskilda utmaningar som kommer att gälla i Norrlands län, jämfört med de andra mer tätbefolkade länen bör övervägas i utjämningsystemen.”

Reservation

Bengt Sörlin (M), Kerstin Franzen (M), Sven Olov Gradin (M), Kerstin Svensson (M) och Carina Eriksson (M) reserverar sig mot beslutet.

Sammanfattning

Kommunen delar i stort utredningens argument för bildandet av större län/regioner och ansluter sig därför till förslaget att bilda ett större län/region, Norrlands län, av de fyra nordligaste länen men med följande påpekanden:

1. Ett av motiven för förslaget om nya regioner är den obalans som råder mellan dagens regioner och övriga delar av landet. Ur ett utvecklingsperspektiv råder idag också en kraftig obalans mellan kust och inland. Inför organiserandet av ett större län/region vill Sollefteå kommun särskilt påtala detta förhållande och kravet på en inomregional balans så att regionens samtliga delar ges likvärdiga förutsättningar för en positiv utveckling.
2. Kommunernas roll och påverkansmöjligheter i utvecklingsfrågor behöver lyftas fram och definieras. I ett geografiskt stort län kan avstånd vara begränsande i olika avseenden varför någon form av nivåstyrning/beslutsfattande bör övervägas.
3. Samordningen av myndigheter och övriga statliga verksamheters organisation och administrativa gränser är en viktig del i förutsättningar för en positiv utveckling i kommunerna.
4. Statens fortsatta roll ur ett regionalt utvecklingsperspektiv behöver definieras.

Förvaltningens bedömning

Den demografiska utvecklingen i Sverige i allmänhet och i glesare landsändar i synnerhet ställer ökade krav på produktionen av välfärd och då framförallt sjukvård. Införandet av ny teknik inom bland annat digitaliseringens område kommer att skapa stora investeringsbehov.

Det finns därför behov av att landstingen får förutsättningar att möta denna utveckling.

Som utredningen konstaterar råder idag en obalans inom den svenska samhällsorganisationen där Stockholm, Skåne och Västra Götaland har en dominerande ställning. Övriga län och då inte minst de befolknings svagare norrlandslänen har inte samma tillgång till bland annat kompetens och övriga utredningsresurser som svarar mot behoven på globalt konkurrensutsatta arbetsmarknader. Större län skulle innebära möjlig tillgång till sådana resurser och därmed ge en bättre förhandlingsposition i nationella prioriteringsdiskussioner. Medlemskapet i den europeiska unionen har i olika sammanhang aktualiserat behovet av större regioner i Sverige för att ha bättre konkurrensförutsättningar i förhållande till framförallt befolkningsstarka regioner inom övriga unionen.

Ärendebeskrivning

I beslut vid regeringssammanträde den 2 juli 2015 fattades följande beslut om direktiv:

”En kommitté, bestående av en ordförande och en vice ordförande, ska föreslå en ny läns- och landstingsindelning som innebär att Sverige delas in i väsentligt färre län och landsting. Kommittén ska utgå från vilka behov medborgare och näringsliv har i olika frågor bl.a. transporter, arbetsmarknad, hälso- och sjukvård, utbildning, kultur och en god miljö. Kommittén bör därför i sitt arbete utgå från kommungränser och gränserna för de s.k. arbetsmarknadsregionerna eller funktionella regionerna. Syftet är att skapa en ändamålsenlig indelning och effektiva organisationer som medför bestående fördelar bl.a. genom en bättre anpassning till demografiska, näringsgeografiska och miljömässiga förhållanden. Indelningen ska också ge stabila ekonomiska förhållanden i de nybildade landstingen, bättre överensstämmelse mellan medborgarnas behov och deras möjligheter att utöva demokratiskt inflytande samt ökade möjligheter till ansvarsutkrävande. En ny indelning kan också möjliggöra en bättre samordning av arbetet med att vidta åtgärder för minskad klimatpåverkan, energiomställning och klimatanpassning samt att nå de nationella klimat- och miljömålen. Kommittén ska föreslå namn på de nya länen. Förslagen bör vara väl förankrade med berörda parter.”

”Om kommittén finner att det är möjligt att genomföra en eller flera indelningsändringar som kan träda i kraft den 1 januari 2019 ska kommittén lämna ett delbetänkande senast den 30 juni 2016.”

I SOU 2016:48 redovisas ett delbetänkande från Indelningskommittén. Ordförande i kommittén är landshövding Barbro Holmberg och vice ordförande förbundsordförande Kent Johansson.

Frågan om regional utveckling har sedan tidigare varit föremål för flera utredningar, bland annat Ansvarskommittén från 2007 som bland annat konstaterade att ansvaret för att skapa goda tillväxt- och utvecklingsförutsättningar är uppsplittrat på ett stort antal myndigheter och andra offentligfinansierade aktörer, som dessutom sorterar under olika departement. Dessa nationella myndigheter tillämpar olika regional indelning som sällan överensstämmer med länsindelningen, vilket underminerar länsstyrelsernas uppgift att samordna de statliga insatserna.

Även denna utredning konstaterar att staten är både asymmetrisk och fragmenterad i sin regionala indelning.

En utgångspunkt i förslaget till ny länsindelning har därför varit **En ändamålsenlig samhällsorganisation** som utgår från behovet av samverkan för utveckling och hållbar tillväxt. De statliga myndigheter som främst är relevanta för en samordnad regional indelning är de som

- har särskild betydelse för samverkan kring det regionala utvecklingsansvaret och för den regionala utvecklingen i länet
- har tydliga kopplingar till landstingens och kommunernas verksamheter eller
- har tydliga kopplingar till länsstyrelsens verksamheter.

Detta är av särskild vikt avseende de myndigheter där det regionala självstyret gör prioriteringar och fattar beslut om användning av statliga medel, till exempel Trafikverket, Tillväxtverket och ESF-rådet. I övrigt återkommer man i slutbetänkandet till frågan om vilka myndigheter i övrigt som bör ha en samordnad regional indelning.

En annan utgångspunkt har varit att skapa **Mer resursstarka län och landsting** som ska medge möjligheter till en positiv utveckling utanför storstadsområdena och trygga en tillväxt i hela landet. Det kräver en indelning av Sverige som gör det möjligt att skapa resursstarka län och landsting med ökad planeringskapacitet med bättre villkor för inomregional planering och organisatoriska förutsättningar för att överbygga nationella planeringsstuprör. En ny indelning i län och landsting har därför haft fyra utgångspunkter:

Jämstarka län och landsting

Kapacitet för att bygga infarstruktur för regional utveckling

Förmåga att ansvara för det regionala hälso- och sjukvårdssystemet inklusive regionssjukvården.

Utgå från befintliga samverkansmönster

Med dessa utgångspunkter samt utredningens direktiv och dialog med politiska företrädare för länen föreslås en indelning av Sverige i sex län och landsting. För Västernorrlands del innebär det en sammanslagning med Jämtlands-, Västerbottens- och Norrbottens län och landsting till Norrbottens län.

En tredje utgångspunkt är **Demokrati och legitimitet**, att förstärka legitimiteten för den regionala demokratin genom att skapa ett direktvalt landsting. Det innebär enligt utredarna möjligheter till en förstärkning av demokratin och möjlighet att utveckla samverkan med olika intresseorganisationer och civilsamhället.

Beslutsplanering

Beslut bör fattas av Kommunfullmäktige 26 september då remissvaret ska vara inlämnat senast 12 oktober.

Beslutsunderlag

Remiss 2016/48 Regionindelning – Tre nya län, Finansdepartementet

Kommunstyrelsens förslag till beslut

Kommunstyrelsen föreslår
Kommunfullmäktige beslut att

Anta förvaltningens förslag till remissvar som sitt eget och att detta delges berörd myndighet.

Förslag till beslut på mötet

1. Elisabet Lassen (S) med biträde av Bengt Sörlin (M) och Johan Andersson (C) föreslår att det ska läggas till en punkt 5 till kommunstyrelsen förslag till beslut enligt följande;

”De långa avstånden inom föreslagna Norrlands län riskerar att begränsa den förväntade effektiviseringen av en sammanläggning av de fyra nuvarande länen. Av de anledningen behöver konsekvenserna av sammanläggningen närmare analyseras vad avser ökade kostnader kontra förväntade effekter. En kompensation för de särskilda utmaningar som kommer att gälla i Norrlands län, jämfört med de andra mer tätbefolkade länen bör övervägas i utjämningsystemen.”

2. Bengt Sörlin (M) yrkar på en omformulering av kommunstyrelsens punkt 1- 4. Se bilaga.
3. Johan Andersson (C) yrkar bifall till kommunstyrelsen förslag till beslut, punkt 1- 4.

Beslutsgång

Ordförande Mikael Sjölund, (S) frågar om Kommunfullmäktige beslutar enligt Kommunstyrelsen förslag till beslut eller Bengt Sörlin (M) förslag på punkt 1-4. Finner att Kommunfullmäktige beslutar enligt Kommunstyrelsens förslag till beslut gällande punkt 1-4.

Ordförande frågar sedan om Kommunfullmäktige beslutar enligt Elisabet Lassen (S) förslag till punkt 5.

Finner att kommunfullmäktige beslutar om att lägga till punkt 5 i remissvaret.

Skicka till

Finansdepartementet
Delges Kommunstyrelsen

Bilaga § 118 – Yrkande från Moderaterna Bengt Sörlin

1. En storregion bestående av halva Sverige kommer inte på något sätt kunna göra inlandet starkare snarare tvärt om vilket skulle påverka Sollefteå kommun negativt.
2. Kommunens och invånarnas möjlighet att påverka besluten i en storregion skulle bli ännu mindre än vad de är idag. Detta ser vi tydligt exempel på idag när det gäller sjukhusnedläggningen i Sollefteå.
3. När det gäller samordning mellan myndigheter kommer dessa förutsättningar snarare försämras med en storregion, exempel på detta ser vi nu inom polisen och lantmäteriet.
4. Statens roll i en regionbildning i enlighet med remissen kommer att minska. Detta kan innebära, beroende på var i landet man bor, att människor får olika förutsättningar när det gäller trygghet, vård och stöd, i synnerhet när det gäller stöd från statliga myndigheter.

Nämnd/styrelse

Kommunfullmäktige

§ 118

Dnr KS 307/2016

**Svar på remiss- Regional indelning - tre nya län, förslag till
yttrande
Beslut**

Kommunfullmäktige beslutar

Anta Kommunstyrelsens förslag till remissvar punkt 1-4 samt lägga till en punkt 5 lydande

”De långa avstånden inom föreslagna Norrlands län riskerar att begränsa den förväntade effektiviseringen av en sammanläggning av de fyra nuvarande länen. Av de anledningen behöver konsekvenserna av sammanläggningen närmare analyseras vad avser ökade kostnader kontra förväntade effekter. En kompensation för de särskilda utmaningar som kommer att gälla i Norrlands län, jämfört med de andra mer tätbefolkade länen bör övervägas i utjämnningssystemen.”

Reservation

Bengt Sörlin (M), Kerstin Franzen (M), Sven Olov Gradin (M), Kerstin Svensson (M) och Carina Eriksson (M) reserverar sig mot beslutet, P1-4 till förmån för eget förslag.

Sammanfattning

Kommunen delar i stort utredningens argument för bildandet av större län/regioner och ansluter sig därför till förslaget att bilda ett större län/region, Norrlands län, av de fyra nordligaste länen men med följande påpekanden:

1. Ett av motiven för förslaget om nya regioner är den obalans som råder mellan dagens regioner och övriga delar av landet. Ur ett utvecklingsperspektiv råder idag också en kraftig obalans mellan kust och inland. Inför organiserandet av ett större län/region vill Sollefteå kommun särskilt påtala detta förhållande och kravet på en inomregional balans så att regionens samtliga delar ges likvärdiga förutsättningar för en positiv utveckling.
2. Kommunernas roll och påverkansmöjligheter i utvecklingsfrågor behöver lyftas fram och definieras. I ett geografiskt stort län kan avstånd vara begränsande i olika avseenden varför någon form av nivåstyrning/beslutsfattande bör övervägas.
3. Samordningen av myndigheter och övriga statliga verksamheters organisation och administrativa gränser är en viktig del i förutsättningar för en positiv utveckling i kommunerna.
4. Statens fortsatta roll ur ett regionalt utvecklingsperspektiv behöver definieras.

Förvaltningens bedömning

Den demografiska utvecklingen i Sverige i allmänhet och i glesare landsändar i synnerhet ställer ökade krav på produktionen av välfärd och då framförallt sjukvård. Införandet av

Justeramas signatur

Utdragsbestyrkande

Nämnd/styrelse

Kommunfullmäktige

ny teknik inom bland annat digitaliseringens område kommer att skapa stora investeringsbehov.

Det finns därför behov av att landstingen får förutsättningar att möta denna utveckling.

Som utredningen konstaterar råder idag en obalans inom den svenska samhällsorganisationen där Stockholm, Skåne och Västra Götaland har en dominerande ställning. Övriga län och då inte minst de befolknings svagare norrlandslänen har inte samma tillgång till bland annat kompetens och övriga utredningsresurser som svarar mot behoven på globalt konkurrensutsatta arbetsmarknader. Större län skulle innebära möjlig tillgång till sådana resurser och därmed ge en bättre förhandlingsposition i nationella prioriteringsdiskussioner.

Medlemskapet i den europeiska unionen har i olika sammanhang aktualiserat behovet av större regioner i Sverige för att ha bättre konkurrensförutsättningar i förhållande till framförallt befolkningsstarka regioner inom övriga unionen.

Ärendebeskrivning

I beslut vid regeringssammanträde den 2 juli 2015 fattades följande beslut om direktiv:

”En kommitté, bestående av en ordförande och en vice ordförande, ska föreslå en ny läns- och landstingsindelning som innebär att Sverige delas in i väsentligt färre län och landsting. Kommittén ska utgå från vilka behov medborgare och näringsliv har i olika frågor bl.a. transporter, arbetsmarknad, hälso- och sjukvård, utbildning, kultur och en god miljö. Kommittén bör därför i sitt arbete utgå från kommungränser och gränserna för de s.k. arbetsmarknadsregionerna eller funktionella regionerna. Syftet är att skapa en ändamålsenlig indelning och effektiva organisationer som medför bestående fördelar bl.a. genom en bättre anpassning till demografiska, näringsgeografiska och miljömässiga förhållanden. Indelningen ska också ge stabila ekonomiska förhållanden i de nybildade landstingen, bättre överensstämmelse mellan medborgarnas behov och deras möjligheter att utöva demokratiskt inflytande samt ökade möjligheter till ansvarsutkrävande. En ny indelning kan också möjliggöra en bättre samordning av arbetet med att vidta åtgärder för minskad klimatpåverkan, energiomställning och klimatanpassning samt att nå de nationella klimat- och miljömålen. Kommittén ska föreslå namn på de nya länen. Förslagen bör vara väl förankrade med berörda parter.”

”Om kommittén finner att det är möjligt att genomföra en eller flera indelningsändringar som kan träda i kraft den 1 januari 2019 ska kommittén lämna ett delbetänkande senast den 30 juni 2016.”

I SOU 2016:48 redovisas ett delbetänkande från Indelningskommittén. Ordförande i kommittén är landshövding Barbro Holmberg och vice ordförande förbundsordförande Kent Johansson.

Justerarnas signatur

Utdragsbestyrkande

Nämnd/styrelse

Kommunfullmäktige

Frågan om regional utveckling har sedan tidigare varit föremål för flera utredningar, bland annat Ansvarskommittén från 2007 som bland annat konstaterade att ansvaret för att skapa goda tillväxt- och utvecklingsförutsättningar är uppsplittrat på ett stort antal myndigheter och andra offentligfinansierade aktörer, som dessutom sorterar under olika departement. Dessa nationella myndigheter tillämpar olika regional indelning som sällan överensstämmer med länsindelningen, vilket underminerar länsstyrelsernas uppgift att samordna de statliga insatserna.

Även denna utredning konstaterar att staten är både asymmetrisk och fragmenterad i sin regionala indelning.

En utgångspunkt i förslaget till ny länsindelning har därför varit **En ändamålsenlig samhällsorganisation** som utgår från behovet av samverkan för utveckling och hållbar tillväxt. De statliga myndigheter som främst är relevanta för en samordnad regional indelning är de som

- har särskild betydelse för samverkan kring det regionala utvecklingsansvaret och för den regionala utvecklingen i länet
- har tydliga kopplingar till landstingens och kommunernas verksamheter eller
- har tydliga kopplingar till länsstyrelsens verksamheter.

Detta är av särskild vikt avseende de myndigheter där det regionala självstyret gör prioriteringar och fattar beslut om användning av statliga medel., till exempel Trafikverket, Tillväxtverket och ESF-rådet. I övrigt återkommer man i slutbetänkandet till frågan om vilka myndigheter i övrigt som bör ha en samordnad regional indelning.

En annan utgångspunkt har varit att skapa **Mer resursstarka län och landsting** som ska medge möjligheter till en positiv utveckling utanför storstadsområdena och trygga en tillväxt i hela landet. Det kräver en indelning av Sverige som gör det möjligt att skapa resursstarka län och landsting med ökad planeringskapacitet med bättre villkor för inomregional planering och organisatoriska förutsättningar för att överbrygga nationella planeringsstuprör.

En ny indelning i län och landsting har därför haft fyra utgångspunkter:

Jämstarka län och landsting

Kapacitet för att bygga infarstruktur för regional utveckling

Förmåga att ansvara för det regionala hälso- och sjukvårdssystemet inklusive regionssjukvården.

Utgå från befintliga samverkansmönster

Med dessa utgångspunkter samt utredningens direktiv och dialog med politiska företrädare för länen föreslås en indelning av Sverige i sex län och landsting. För Västernorrlands del innebär det en sammanslagning med Jämtlands-, Västerbottens- och Norrbottens län och landsting till Norrbottens län.

Justerarnas signatur

Utdragsbestyrkande

Nämnd/styrelse

Kommunfullmäktige

En tredje utgångspunkt är **Demokrati och legitimitet**, att förstärka legitimiteten för den regionala demokratin genom att skapa ett direktvalt landsting. Det innebär enligt utredarna möjligheter till en förstärkning av demokratin och möjlighet att utveckla samverkan med olika intresseorganisationer och civilsamhället.

Beslutsplanering

Beslut bör fattas av Kommunfullmäktige 26 september då remissvaret ska vara inlämnat senast 12 oktober.

Beslutsunderlag

Remiss 2016/48 Regionindelning – Tre nya län, Finansdepartementet

Kommunstyrelsens förslag till beslut

Kommunstyrelsen föreslår
 Kommunfullmäktige beslut att

Anta förvaltningens förslag till remissvar som sitt eget och att detta delges berörd myndighet.

Förslag till beslut på mötet

1. Elisabet Lassen (S) med biträde av Bengt Sörlin (M) och Johan Andersson (C) föreslår att det ska läggas till en punkt 5 till kommunstyrelsens förslag till beslut enligt följande;

”De långa avstånden inom föreslagna Norrlands län riskerar att begränsa den förväntade effektiviseringen av en sammanläggning av de fyra nuvarande länen. Av de anledningen behöver konsekvenserna av sammanläggningen närmare analyseras vad avser ökade kostnader kontra förväntade effekter. En kompensation för de särskilda utmaningar som kommer att gälla i Norrlands län, jämfört med de andra mer tätbefolkade länen bör övervägas i utjämningsystemen.”

2. Bengt Sörlin (M) yrkar på en omformulering av kommunstyrelsens punkt 1- 4. Se bilaga.
3. Johan Andersson (C) yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag till beslut, punkt 1-4.

Beslutsgång

Ordförande Mikael Sjölund, (S) frågar om Kommunfullmäktige beslutar enligt Kommunstyrelsens förslag till beslut eller Bengt Sörlin (M) förslag på punkt 1-4.

Justerarnas signatur

Utdragsbestyrkande

Nämnd/styrelse

Kommunfullmäktige

Finner att Kommunfullmäktige beslutar enligt Kommunstyrelsens förslag till beslut gällande punkt 1-4.

Ordförande frågar sedan om Kommunfullmäktige beslutar enligt Elisabet Lassen (S) förslag till punkt 5.

Finner att kommunfullmäktige beslutar om att lägga till punkt 5 i remissvaret.

Skicka till
Finansdepartementet
Delges Kommunstyrelsen

Justerarnas signatur

Utdragsbestyrkande

Nämnd/styrelse

Kommunfullmäktige**Bilaga § 118 – Yrkande från Moderaterna Bengt Sörlin**

1. En storregion bestående av halva Sverige kommer inte på något sätt kunna göra inlandet starkare snarare tvärt om vilket skulle påverka Sollefteå kommun negativt.
2. Kommunens och invånarnas möjlighet att påverka besluten i en storregion skulle bli ännu mindre än vad de är idag. Detta ser vi tydligt exempel på idag när det gäller sjukhusnedläggningen i Sollefteå.
3. När det gäller samordning mellan myndigheter kommer dessa förutsättningar snarare försämrats med en storregion, exempel på detta ser vi nu inom polisen och lantmäteriet.
4. Statens roll i en regionbildning i enlighet med remissen kommer att minska. Detta kan innebära, beroende på var i landet man bor, att människor får olika förutsättningar när det gäller trygghet, vård och stöd, i synnerhet när det gäller stöd från statliga myndigheter.

Justerarnas signatur

Utdragsbestyrkande